

Lectura del llibre del Profeta Ezequiel 37,12-14

Això diu el Senyor: "Mira, poble meu, jo obriré els vostres sepulcres, vos ne faré sortir i us faré entrar en el territori d'Israel. Llavors, poble meu, quan obriré els vostres sepulcres i us ne faré sortir, sabreu que jo som el Senyor. Vos infondre el meu esperit i recobrareu la vida, i us deixaré en el vostre territori. Llavors sabreu que jo, el Senyor, ho he anunciat i ho he complert."

Salm responsorial 129

Resposta: Són del Senyor l'amor feal i la redempció generosa.

- . Des de l'abisme us crida, Senyor. Escolta el meu clam. Estigueu atent, escolta aquest clam que us suplica.
- . Si tinguéssiu en compte les culpes, ¿qui es podria sostenir? Però és molt vostre perdonar, i això ens infon respecte.
- . Confii en la paraula del Senyor, la meua ànima hi confia. Espera en el Senyor la meua ànima, més que els sentinel·les el matí.
- . ¡Que esperin el matí els sentinel·les! Israel espera en el Senyor, perquè són del Senyor l'amor feal i la redempció generosa. És ell qui redimeix Israel de totes les seves culpes.

Lectura de la carta de san Pau als cristians de Roma 8,8-11

Germans: Els qui viuen d'acord amb les mires de la carn no poden agradar a Déu. Però vosaltres no viviu segons les mires de la carn, sinó segons les de l'esperit, perquè l'Esperit de Déu habita en vosaltres, i si qualcú de vosaltres no tingués l'Esperit de Crist, no seria de Crist. Però si Crist està en vosaltres, encara que el cos hagi de morir per culpa del pecat, com que sou justs, l'Esperit és la vostra vida. I si habita en vosaltres l'Esperit d'aquell que va ressuscitar Jesús d'entre els morts, també, gràcies al seu Esperit que habita en vosaltres, aquell que va ressuscitar Crist d'entre els morts donarà la vida als vostres cossos mortals.

Lectura de l'evangeli segons sant Joan 11, 1-45

En aquell temps, caigué malalt un home que es deia Llätzer. Era de Bet-Hània, el poble de Maria i de la seva germana Marta. Maria era la qui, més endavant, unguí el Senyor amb perfum, i li eixugà els peus amb els cabells. Llätzer, el malalt, era el seu germà. Les dues germanes enviaren a dir a Jesús: "Senyor, aquell que estimau està malalt." Jesús, en sentir això, digué: "Aquesta malaltia no és mortal; és per a donar glòria a Déu: el Fill de Déu en serà glorificat." Jesús estimava Marta i la seva germana i Llätzer. Després de rebre la notícia de la malaltia, es quedà encara dos dies en el lloc on era. Després, passats aquests dies, digué als deixebles: "Tornem a Judea." Ells li digueren: "Rabí, fa poc que els jueus vos volien apedregar, ¿i ara hi tornau?" Jesús contestà: "La claror del dia dura dotze hores. Els qui caminen de dia no travelen, perquè veuen la claror d'aquest món, però els qui caminen de nit sí que travelen, perquè els manca la claror." Després afegí: "Llätzer, el nostre amic, s'ha adormit; el vaig a despertar." Els deixebles li digueren: "Senyor, si s'ha adormit, es posarà bo." Jesús es referia a la seva mort, però els deixebles es pensaven que parlava del dormir ordinari. Llavors Jesús els digué clarament: "Llätzer és mort. M'alegr de no haver estat allà; serà en profit vostre, perquè cregueu. Però ara anem-hi." Tomàs, el Bessó, digué als seus companys: "Anem-hi també nosaltres; morirem amb ell." Quan Jesús arribà, ja feia quatre dies que Llätzer era dins el sepulcre. Bet-Hània és aprop de Jerusalem, cosa de quatre quilòmetres, i molts dels jueus havien vingut a donar el condol a Marta i a Maria per la mort del seu germà. Marta, quan va saber que Jesús arribava, sortí a rebre'l. Maria es quedà a casa. Marta digué a Jesús: "Senyor, si haguéssiu estat aquí, el meu germà no s'hauria mort. Però fins i tot ara jo sé que Déu vos concedirà tot el que li demaneu." Jesús li diu: "El teu germà ressuscitarà." Marta li respon: "Ja sé que ressuscitarà quan tothom ressusciti al darrer dia." Li diu Jesús: "Jo som la resurrecció i la vida. Els qui creuen en mi, encara que morin, viuran, i tots els qui viuen i creuen en mi no moriran mai més. ¿Creus això?" Ella li diu: "Sí, Senyor: Jo crec que vos sou el Messies, el Fill de Déu que havia de venir al món." Havent dit això, se'n va anar a cridar la seva germana Maria i li digué en veu baixa: "El Mestre és aquí i et crida." Quan ella sentí això, s'aixecà tot d'una i l'anà a veure. Jesús encara no havia entrat en el poble, sinó que era a l'indret on Marta l'havia trobat. Els jueus que eren amb ella a casa per donar-li el condol, en veure que s'aixecava així i se n'anava, la seguiren, pensant-se que anava a plorar devora el sepulcre. Maria arribà on era Jesús i en veure'l, es tirà als seus peus i li digué: "Senyor, si haguéssiu estat aquí, el meu germà no s'hauria mort." Jesús, quan va veure com plorava, i com ploraven també els jueus que l'havien acompanyada, es commogué profundament i es contorbà. Llavors demanà: "¿On l'heu posat?" Li diuen: "Veniu a veure-ho, Senyor." A Jesús se li negaren els ulls. Els jueus deien: "Mirau com l'estimava." Altres deien: "Aquest home que obrí els ulls al cec, ¿no hauria pogut fer que Llätzer no morís?" Jesús, commogut altra vegada, arribà on era el sepulcre. Era una cova tancada amb una llosa, Jesús digué: "Llevau la llosa." Marta, la germana del difunt, diu a Jesús: "Senyor, ja es descompon; fa quatre dies que és mort." Li respon Jesús: "¿No t'he dit que si creus veuràs la glòria de Déu?" Llavors van llevar la llosa. Després Jesús alçà els ulls al cel i digué: "Pare, vos don gràcies perquè m'heu escoltat. Ja sé que sempre m'escoltau, però dic això perquè ho sàpiga la gent que m'enrevolta i creuin que sou vos qui m'heu enviat." Havent dit això, cridà fort: "Llätzer, vine a fora." I el mort sortí. Tenia els peus i les mans lligats amb les benes d'amortallar i la cara lligada amb un mocador. Jesús els diu: "Deslligau-lo i deixau-lo caminar." Molts dels jueus que havien vingut a casa de Maria i van veure el que va fer Jesús, cregueren en ell.